

TEHNIKAÜLIKOO LA

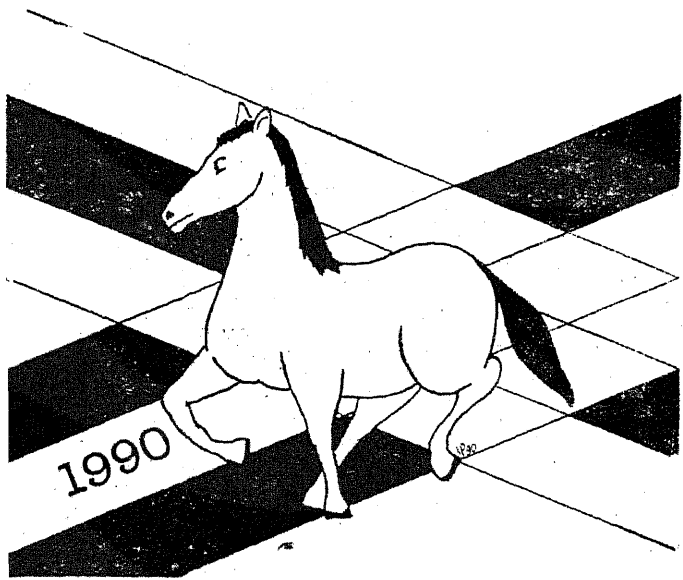
TALLINNA TEHNIKAÜLIKOO AJALEHT

ILMUB 30. APRILLIST 1949

Nr. 1 (1337)

Reede, 12. jaanuar 1990

Hind 2 kop.

Joonistanud INDREK PRODEL

Jaanuarikuu 26. päev toob meile veel ühe uusaasta — idamaa kalendri järgi algab sel päeval Valge Hobuse Aasta.

JOOKSUGA UUDE AASTASSE ...

Talv ei ole meid õnnistanud lumega — ei Jõuludel ega ka Vana Aasta õhtul. Ja nii tuligi koguneda grupil pikamaajooksjail pimedale Pädisel, et alustada aastavahetuse jooksu Tallinnasse. Nende hulgas ka kaks TTÜ jooksuklubist «VIISA» — TIIT KALJUVEE ja URMAS MÄND. Viis tundi enne uue aasta algust sööstis kõrgel stardiraket, valgustades raagus puudega põlist parki — kusagil lähedal on vana ajaloolise kloostri varemed, mõisaahooned (praegune kolhoosikeskus) — ajaloolise Jüriöö ülestõusu paigad...

Ja samas hakkab liikuma ühtsesse vormi rüüetatud grupp: sini-must-valget triipudega põlvikud ja suusamütsid, siniste pikakäiseliste särkidele on tõmmatud valged reklaamsärgid Eesti vapiga, millest allpool sponsori «Spordileht» nimi ja IME-kirjad. Iga mees tähistas sümboliliselt üht Eesti maakonda või linna — Saaremaast Petserini. Tähistagu raske jooks rasket pürgimust IMEse ja Jüriöö võitluse jätku iseseisvusele...

Ees värelevad pikad varjud ja taga autotule helk. Sa peagi jooksurütmis harjud Su üle tume taevatelk.

Hall asfalttee viib nüüsi kahe saateauto saatel kilomeeterhaaval läbi Rummu, Vasalemma. Mõõduvad põllud. Mets ilma lumeta on veelgi tumedam. Iga kümne kilomeetri järel näeb graafik ette peatu-

se joogiks ja mõni minut puhkuseks.

Jõutakse Keilasse, mis peagi kaugemale jääb maha ja Saueel hetkeks peatuspaik, kus puhata ja juua tahad ja jälle jätkub sammu kaik.

Ollaksegi laial Pärnu—Tallinn maanteel, mis on viimane autotuledes joostav lõik — raske ja väsitav tundub tõus alate Kanamaa teeristist — saab ju linnapiiril joostud maraton siin jälle veidi puhkust. Poolteist tundi lahutab veel uuest aastast. Tee viib Hiiule ja sealt Nõmmele. Tee peal tervitatakse — see sunnib sammu erksamaks ja peletab väsimust. Edasi mööda Sõpruse puisteed.

Tõnismäel on hetk pidulik. Ees lehvib laialt lipukangas ja saabub sportlik südaöö saluudisäras aasta algas vist viimseid meetreid raskeim töö,

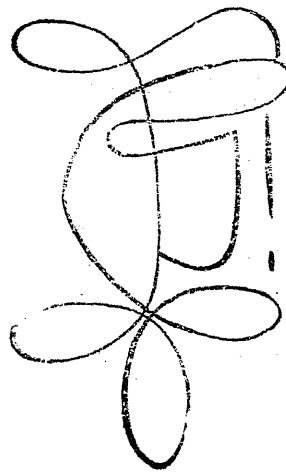
mis peagi lõpeb ehitud kuuse all Raekoja platsil. Jooks Harju tänaval loob grupi järgi vaakumi, mis tõmbab enda järgi jooksjaid ja hõiskeid, väimustust ja imestust... Ehk jookseb nii mõnigi seekordne kaasaelanud noor tuleval aastal pikemagi maa kaasa, kui jooks toetust ja populaarsust leiab.

Seekord aga jääb uusaasta vastuvõtt ainulaadseks...

URMAS MÄND

KORP!
TEHNOLA

KINDLUS,
AUSUS,
VENDLUS»

68 AASTAT HILJEM

Kolmas jõulupüha jääb ilmselt eriti pidulikuna nende inimeste meelde, kes kella kuueks kogunesid Pühavaimu kirikusse KORP! TEHNOLA LIPU ÖNNISTAMISE JUMALATEENISTUSELE.

Korp! asutamisest oli selleks ajaks möödunud 68 aastat ja 65 päeva — 23. okt. 1921.

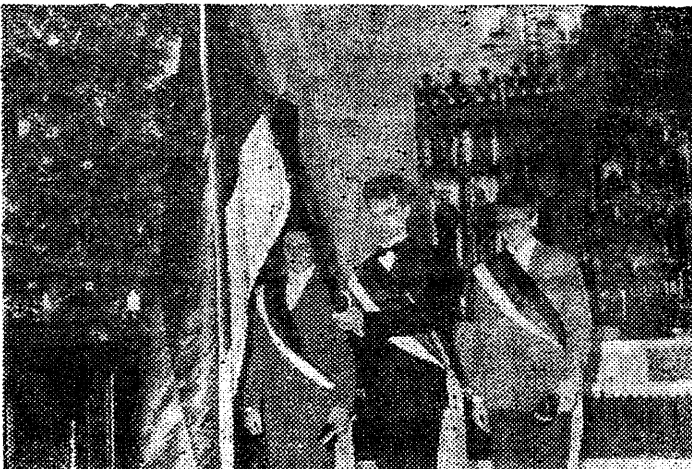
Pidulike orelihelide kõlades kandsid oma must-rohe-valge lipu altari ette MATS SOOMRE, RAIT KOLLING, HERKI TOMBERG. Neile järgnesid iga pühalikku hetke talletada püüdes auväärseid vilistlaseid ning rõõmsalt uudishimulikud noored tehnolused.

Vii! HARDI TIIDUSE juhatusel lauldi üheskoos üliõpilashümni «Gaudeamus». Etterutates: palju toredaid mehiseid laule jätkus ka kohe varsti alanud perekonnaõhtule.

Südamlike sõnadega õnnistas õpetaja JAAN KIIVIT korp! Tehnola lipu, soovides, et enam kunagi ei tuleks tagasi möödunud aastakümnete võltsühiskond, kui oma südame sunnil eluks ajaks ühinenud inimesed võisid kohtuda vaid salaja, kokkusaamiste tegelikku olemust hoolsasti varjates.

Loodame, et need ajad on nüüd tõesti alatiseks möödas ning tulevik toob kõigile korp! Tehnola liikmetele ja sõpradele palju toredaid koosveedetud hetki, selliseid nagu esimene perekonnaõhtu aastalõpu jõulumeeolulises Kodulinna Maja saalis.

ULLI SATS

27. detsembril Pühavaimu kirikus ARDO OJASALU foto

ÕPETATUD NÕUKOGUS

- 8. jaanuari 1990 Tehnikaülikooli Nõukogu laiendatud istungil kuulati rektor, akad. Boris Tamme 1989. a. tööaruannet.
- Võeti vastu otsus teadurite puhkuse kestvuse koostöös la viimise kohta teadusastutele kehtestatud määradega ning tööliste puhkuse pikendamise kohta 24 tööpäevani.

BIBLIOGRAAFIAOSAKOND —

NAGU JÄÄMÄGI

Bibliograafiaosakonda võib võrrelda jäämäga: mõlema puhul on avalikkuse silme ees nähtaval vaid väike osa teravikust.

Bibliograafiaosakonnast on selliseks veepealseks, igale lugejale teada-tuntud kohaks lugemissaali rõdu seal paikneva teatmekirjandusega ja lugejaid kirjanduse otsimisel teenindava-abistava valvibliograafia. Bibliograafia- ja referaatajakirjad, raamatukogude koondkataloogid ja osa enamkasutatavaid teatmeteoseid on lugejail oma käega võtta ja vaadata. Ülejäänud teatmekirjandus paikneb aga rõdu nn. kinnises osas (kahjuks!), ja seda ainsal põhjusel — et need väärtteosed jääksid terveks ja oleksid kasutada veel paljudele praegustele ja tulevastele lugejatele. Osa vähemkasutatavat, vanemat teatmekirjandust on ruumipuudusel viidud rõdult hoidiasse.

Teatmekogu komplekteerimisel oleme olnud piiratud: napib välisvaluutat, raamatute välisvahetuse laiendamiseks pole küllaldaselt hulgal vastu pakkuda mujal nõutavat (inglisekeelset) oma kirjandust. Uue kirjanduse juurdemuretesemisel oleme arvestanud ka TA raamatukogu ja Eesti Rahvusraamatukogu teatmekogus leiduvaga, et vältida liigset dubleerimist. Teatmeteoste parema valiku huvides on nüüd ja edaspidi teretunud kõik TTÜ spetsialistide sellekohased ettepanekud, mida palume edasi anda kas raamatukogu komplekteerimisosakonnale (Lai t. 5) või teatmekogu korraldajale Mare Soidlale bibliograafiaosakonnas.

Veel asub rõdul uuemate eestikeelsete artiklite kartootek, mis aitab üliõpilastel leida õppetöös ja huvialases tegevuses vajalikke artikleid. (Järgneb lk. 2)

TAANI KOHVIK TALLINNAS

Sellel piidil on näha väike osa kohviku igapäevastest külastajatest karnevalil.

MART VILJUSE foto

Avamisel seigitas Klaus kohviku põhimõtteid. — Klaus oli N. Liidus viibinud päris mitmeid kordi ja teadis, et noorel inimesel ei ole õhtul kusagile minna. Ta tuli ideele teha noorte kohvik, kus on igal õhtul erinev programm, kus noored kunstnikud võiksid oma töid välja panna, kus saaks tegeleda muude asjadega kui söömine-joomine. —

Esimene hoop tuli Merelaevanduse komsomolikomiteelt, kellele ei meeldinud ei kohviku funktsioneerimise süsteem, ei külastajate kontingent ega õhtused programmid jne. jne. Ei lubatud müüa Taani õlut. Pärast seda töötas kohvik üle kivide ja kändude kuni lõpuks taanlased ise otsustasid kohviku sulgeda. Nende leping oleks kestnud 1. veebruarini 1990. Selge on see, et nad ei saanud parandada uue vahetuse taanlastele sellist eba-kompetentset ja saamahimulist lepingupartnerit. Ja ihmselt oli meie majandussüsteem ja selle bürokraatia taanlastele üsnagi arusaamatu ning ebatöökindel.

Arvatavasti oleks niisuguseid kohvikuid rohkem, kui nende tegemine oleks tasuv, kuid see on just see, mille peale taanlased välja ei tulnud.

OLI JA ENAM EI OLE

kohta, mis oli mulle teiseks koduks, millega minu mõtled teod olid seotud peaaegu kolm kuud, ööd ja päevad läbi.

Niisiis, täna on pardipoja luigelend. Kes on käinud — tulgu hüvasti jätma. Kes ei ole — tulgu vaatama, millest ilma jäi. Kes tahab aidata kaasa selle projekti taassünnile peale suve, võtku ühendust toimetuse kaudu.

KARIN TATUNTS

Taani kohvik
THE UGLY DUCKLING
on reedel, 12. jaanuaril
lahti viimast päeva.

Kes on käinud, see teab, mida see kohvik endast kujutab: Kes ei ole käinud, sellele teadmiseks:

Taanist, Kopenhaagenist tulid Tallinnasse kavatsusega teha siin oma kohvik, neli taani noort — MALENE, CHARLOTTE, KLAUS & MIKAL. Praeguseks on neist jäänud kolm viimast, kes lahkuvad väga varsti peale oma kohviku sulgemist. Nemad tulid siia teostama oma väga idealistliku projekti, lootmata mingit kasu saada. Õnnetuseks komisitasid nad niisuguse partneri otsa nagu Eesti Merelaevanduse interklubi «KONTAKT», kes nägid taanlastes suurepärasest hunnikut valuutat, tehnikat kohviku jaoks ja sidemeid Taanis.

Kohvik avati suurte juubeldustega 13. oktoobril 1989. Nimi võeti Hans Christian Anderseni tuntud muinasjutu «Inetu pardipoeg» järgi.

Detsembris viidi UD-s läbi MISTER «UGLY DUCKLING» valimised. Võitja MEELIS (seisjatest vasakult teine) sai kümme Tuborgi õlut.

AUTORI foto

INTERVJUU ISEENDAGA

Küsimus: Mis on põhjuseks, et tahad endaga mõtteid vahetada?

Vastus: Kui oled näinud või kuulnud midagi ilusat, siis tahad selle üle pikemalt mõtiskleda. Seekord oli selleks selle aasta teistkordne kuldne sügis, mida nägime Saksamaal LV-s. Meie — see on TTÜ Vilistlaste Naiskoor, kes viibis novembrikuus nädalasel reisel Plettenbergis, Neuenrades, Kölnis ja Bonnis.

K: Kuidas sõit alguse sai?

V: Algas see kaks aastat tagasi «armastusega esimesest silmapilgust», kui Sauerlandi meeskoor osales Tallinna Vanalinna päeval ja veetis Glehni lossis ühe lõbusa õhtu meie kooriga. Sellele järgnevatel n-ö. «mõlemapoolsetest viisakuspostkaartidest» koorus aja jooksul välja küllakutse Saksamaale.

K: Kas läksite ainult lõbusõidule või oli see kontsertreis?

V: Andsime 4 kontserti ning esinesime Plettenbergi rae-kojas linnapea ning Müns-teri raekojas Saksamaa LV haridusministri pidulikel vastuvõttudel.

K: Kuidas läks? Kas küllaltki akadeemiline repertuaar leidis ka poolehoidjaid?

V: Sellist sooja vastuvõttu pole me Eestimaal veel kogunud. Saalid olid kõikidele kontsertidele välja müüdnud

J. KOGANI MEETOD TTÜ-S

NSV Liidu Rahvasaadikute Kongressil nõudis Jevgeni Kogan, et luuakse Konstitutsiooni Järelevalve Komitee, kes asuks tühistama Eesti NSV seadusandlust, mida võib tõlgendada vastuolus olevaks Brežnevi konstitutsiooniga. Kui seda ei juhtuvat, järgnevat väga pahad asjad — rahutused, põgenike voolud jne, mis on iseloomulikud teistele NSV Liidu osadele.

TTÜ Nõukogus võeti vastu otsus ära jätta ühiskonnateaduste riigieksam. Viidati Tartu Ülikooli ja Eesti Põllumajanduse Akadeemias vastu võetud otsustele. III kursuse üliõpilane Sulev Alajõe, kellel riigieksamiteni on veel kaks aastat aega, ähvardas niisuguse otsuse mittevastuvõtmise puhul üliõpilaspiketid välja tuua. Mis siin ühist on? Minu arvates väga palju — meetod. Voluntarism, konkreetsete asjaolude mitearvestamine, viitamine analoogiatele. Ja mis peamine — jõu ja ähvarduste poliitika, anarhism.

Kogan apelleeris inimõigustele, jättes täielikult analüüsima küsimuse, miks stalinlik-brežnevilik rahvuspoliitika kutsus esile Eesti NSV Ülemnõukogu poolt tuntud seaduste ja otsuste vastuvõtmise, kandis Mägi-Karabahhis ja mesheti türklastega väljakujunenud olukorra analoogia põhjal üle Eestile, ähvardas.

TTÜ Nõukogu kandis stagnaaja riigieksami sisu ilma igasuguse analüüsita praeguse olukorda, tundmata vähimatki huvi selle vastu, millised küsimused on ühiskonnateaduse kateedrite poolt käesoleva aasta riigieksamiteks ette valmistatud ja kas nendes küsimustes orienteerumine on kõrgkooli lõpetajatele vajalik. Isegi ühiskonnateaduste teaduskonna dekaaniga enne ei konsulteeritud, tema kuulis ettepanekust riigieksamid ära jätta vaid selle ettepaneku tegemise ajal. Nooremate kursuste üliõpilased, kellesse asi üldse ei puutu ja kes pole kogu probleemiga tuttavad, ähvardasid ja šantažeerisid.

Ühiskonnateaduse õppejõudude tähelepanekuil on üliõpilastes senini vähe arenenud

juba mitu nädalat enne kontserte ja piletitahtjaid jätikus kontserdisaalide uste taha veel enne algustki. Ap-laus oli tõesti soe ja heatahlik, rõõmsad kontserdikülalastajad avaldasid oma tunnustust hiljem ka tänavatel juhuslikel kohtumistel (olude sunnil kandsime tihti ka tänaval rahvarii-deid ja nende järgi meid ära tuntigi). Väga menukad olid kirikukontserdid Bonnis ja Plettenbergis. Neist esimesel olid kuulajateks põhiliselt väliseestlased. See jättis oma jälje ka kontserdi repertuaarile ja meeleolule. Kontsert Plettenbergi Johannese kirikus järgnes Berliini müüri avamise ööle ning oli seetõttu eriti pidulik-pühalik ja rõõmus.

K: Kus te elasite, kas nägite ka sakslaste argielu?

V: Meie võõrustajad majutasid meid 1–3 kaupa perekondadesse. Vastuvõtjad hoolitsesid meie eest nii, nagu oleksime sugulased, keda pole kaua-kaua näinud ja jälle nägemine seda rõõmustavam. Meie soov püüti lugeda lausa silmadest (seda tuligi mõnikord sõna otses mõttes teha, sest paljudel juhtudel ei mõistnud võõrustajad peale emakeele midagi, meie lauljad olid enamuses aga ingliskeelsed).

K: Räägi nüüd paari sõnaga oma kõige suurematest elamustest.

V: Kõige ülevam tunne oli Kölni Toomkirikus, kus tun-

probleemide nägemise ja argumenteeritult analüüsimise, oma mõtete täpse formuleerimise võime. Annavad end tunda antipoodid: tuupimine või kaootilise mõtlemise elemendid. See pole ilmselt üliõpilaste viga, vaid õnnetus. Tundub, et kogu senine haridussüsteem, k.a. kõrgkool, ja mitte ainult ühiskonnateaduste õpetamise meetodid, on seda laadi puudused esile kutsunud. Riigieksamitel kavatsesime kasutada ära meie käes olevat viimast võimalust probleemse mõtlemiskäsitluse arendamiseks. Kas auväärne TTÜ Nõukogu ei leia, et läbimõtle matute, kiirustades tehtud otsuste asemel oleks otstarbekas hoopis ühiselt nõu pidada, kuidas saavutada seda, et TTÜ lõpetajad oleksid loovaks mõtlemiseks, kõigekülgeks probleemi arutamiseks vajalikult ette valmistatud.

HERBERT VAINU, politoloogia kateedri dotsent

MINU ARVAMUS KOGANI MEETODIST

Oh, kui vastuoluline võib olla dotsendi artikkel. Loodan, et kõik lugejad veendusid Herbert Vainu ideoloogial põhineva politoloogia kateedri reformimise vajalikkuses isegi. Kuna ma olen aga niivõrd tähtsusetu isik, siis ei saa ma lubada end võrrelda kuulsa rahvasaadikuga, mistõttu väike kommentaar.

Kasutades H. Vainu enda artiklit, tasub vaid mõned sõnad ümber tõsta: Vainu apelleeris meetodile, jättis täielikult analüüsima küsimuse, miks karsarnusotsialistlik-kommunistlik ühiskonnaõpetus kutsus esile TTÜ õpetatud nõukogu poolt tuntud otsuse vastuvõtmise, kandis rahvasaadikute kongressil ja interringlastega väljakujunenud olukorra analoogia põhjal üle TTÜle, valetas.

Viimane sõna on õige, sest:

1. Ma ei ähvardanud kedagi kuskile välja tuua, vaid ütlesin edasi diplomandide kavatsused — konstateerisin fakti.
2. Rääkisin allkirjade kogumise, mitte üliõpilaspiketidest.

duid endale tolmukübeme-kesena, aga samal ajal oled uhke inimõistuse suuruse ja inimkäte osavuse üle.

Kõige liigutavam elamus — kui saksa pastor saksa kirikus õnnistab eesti rahvast ja soovib talle edasiseks ainult õnnelikkude käekäiku. Ning sellele järgnev J. Aaviku «Hoi, jumal, Eestit!»

Kõige uskumatum mulje — peaaegu steriilne puhtus linnatänavatel, korterites, poodides, tööstustetvõtetes (kõhisime firma Alean Ohle fooliumi- ja pakenditehases), et inimesed on nii sõbralikud, naeratavad, tähelepanelikud (ja seda mitte ainult külaliste vastu, vaid eeskätt omavahel.) Uskumatu, et näidatav jooksul ei näinud ühtegi nutvat last ega riidevat ema. Ja silani tundub uskumatuna, et Bonnis Beethoveni sünnimajas astusin sama kitsast treppi mööda ja vaafasin samadest pisikestest-pisikestest aknaruutudest, kust kuulus heliloojagi.

K: Ja mis saab edasi?

V: Edasi jätkuvad jälle proovid-proovid-proovid, sekka ka kontserdid, eespool aga terendavad mõned veidi kaugemad sõidud. Kõige tähtsam aga — kohtumise- ni üldlausepeol.

Küsis: RIINA TÄHT, TTÜ toiduainete laboratooriumist
Vastas: RIINA TÄHT, TTÜ Vilistlaste naiskoorist

3. Allkirjade kasutamine ei ole jõupoliitika, nagu alt-poolt tulev surve pole anarhism.
4. Probleemiga olen tuttav diplomandide kaudu — eelmises «TÜs» avaldatud pöördumine on kirjutatud V kursuse üliõpilase poolt ja vastu võetud Üliõpilaste Liidu Voikogus.
5. Ma ei šantažeerinud õpetatud nõukogu, vaid esitasin üliõpilastele toetuse nõukogu otsusele.

H. Vainu artikli lõpuosa demagoogia on imetlusväärne. Kas osavalt sepsitsetud küsimustega saab ühe eksamiga hooilt parandada üliõpilaste probleemset mõtlemiskäsitlust? Viis aastat on valesti õpetatud ning nüüd pakutakse õiget ja vajalikku kontsentrati? Imestama paneb ka see, et puruduste põhjuseks on märgitud kõrgkooli, haridussüsteemi. Kas «Ameerika Häält» ei kuulutatud raadiomaja töötajate pärast? Kas välismaale ei sõidetud välisministeeriumi vastuseisu tõttu?

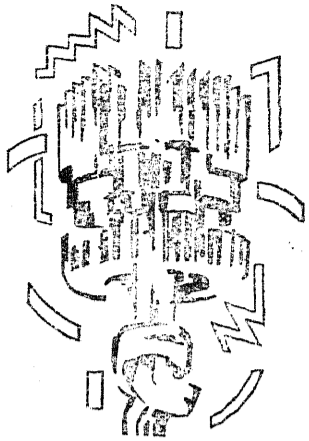
Oletagem, et õppejõud on aastaid õpetanud diferentsiaal-arvutust. Ühel päeval öeldakse talle, et üliõpilastele tuleb hakata lugema hoopis kompleksmuutuva funktsiooni. Kui õppejõud on kunagi seda ka õppinud, peab ta end ju ometi täiendama. Pole kuulnud, et ühiskonnateadustes õppejõudude ümberkvalifitseerimiseks (väljavahetamiseks) pausi oleks peetud. Uue nime all veidi teist juttu — ja küll ta läheb! Ega ikka ei lähe küll!

Hea, et kabeme maha aja-sin. Muidu oleks võinud lugeda «Noor Kogan TTÜs»...

SULEV ALAJÕE

Avaldame sügavat kaastunnet dotsentidele Aita Tammeraidile ja Ivar Tammeraidile
EMA ja AMMA surma puhul.
TTÜ majandusteadlased.

AITÄH, Meeskoorile abi ja toe eest raskel hetkel.
Sergei Zvonov

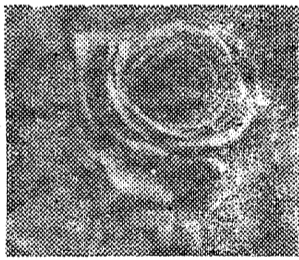
USKUMATU, KUID TÕSI!

50 AASTAT VANAKS SAI elektrisüsteemide kateedri dotsent, tehnikakandidaat kõrgepinge isolatsiooni alal, energia- ja energiaandurite konstruktöör, teaduskonna vastutav elektrik, Punase Risti ja Punase Poolkruuse Seltsi, Armee, Lennu- ja Mereväe Abistamise Vabatahtliku Ühingu, VSÜ «Kalevi», Kalamuste Seltsi, Looduskaitse Seltsi jpm. kauaaegne liige, kõrgepinge uurimisgrupi vanemteadur, impulspinge- ja raatori ehk «välgumihkli» peaahtaja, -monteerija ja -maaler, omaaegne a/i büroo esimees, alveekütü ja Rame lahe angerjate hirm, majaanik Haapsalu linnas, oma naise mees, ohutustehnika eksamikomisjoni esimees, jalgsi-, auto-, kummipaadi-, süsta-, jms. matkaja, isoatorite uue katsetusviisi autor, asjatundja paljudes küsimustes, Eesti energiatehnika tulevikuplaneerija koostaja, tuntud aednik ja autoremontija, kindlakäeline autojuht Eesti-, Vene- ja Rootsimaa teedel, hea fotograaf ja kaunite slaidide autor, suur arvutiaustaja ka muidu igapäevi tübi mees, mõnus kolleeg ning abivalmis sõber

REIN OIDRAM.

Kogu tehnikauilikooll soovib sulle õnne, edu ja jaksu eelpoolnimetatud ja paljudes uutes valdkondades, millega Sa iganes kokku puutud!!

punaste ainete vastu, luua sidemed ettevõtete ning teadusasutuste, suurendada kontakte teiste kõrgkoolide üliõpilastega, organiseerida kultuuri- ja spordiüritusi. Igast valdkonnast on midagi tehtud, küll aga on teretult kõik abipakkujad nii töö kui ka ettepanekutega.

Kildade — teaduskonna üliõpilasihenduste — tasandil on töö käima läinud viies teaduskonnas. Energeetikud pole leidnud vajadust ühineda teaduskonna printsiibil, vaid AVeriala poisid on organiseerunud E.Ü.S. «AVE». Loomulikult ei saa rääkida kildade elujõulisusest, tegutsemisaktiivsusest. Iga uus organisatsioon vajab jaluletoomiseks

datused põhikirja kanda. Täpsustuseks veel niipalju, et me ei püüa Soome varianti sobitada siinsete oludega, vaid püüame leida oma tee, mis siiski võimaldaks meil kergemini integreeruda põhjamaade tehnikakõrgkoolide võrku. Korporatsioonid on Eestimaaale jõudnud Saksamaa variandina, kus muide praegu üliõpilasihendused koosnevad poliitiliste parteide noorteosakondadest. Tunnistan, et ma ei tea, kui paljudes riikides praegu üliõpilased intsimorganisaatsioonidesse (sissepoole suunatud) koonduvad, küll aga tean üsna hästi, et valdavas enamuses tegutsevad võimsad Student Union'id, mis vastupidiselt avatuse poole liiguvad.

VAADATA OMA MÄTTA OTSAST KAUGEMALE

Üliõpilaskõrgkooli uus juhatus on tegutsenud üle kuu aja. Prooviks teha mõningaid kokkuvõtteid, ära tuua tekkinud mõtteid-nägemusi.

Seda perioodi võiks iseloomustada teadusajastu-ajastu-ga. Igal sammul tunnetasime, kuidas üliõpilaste suhtumisel igapäevaprobleemide lahendamisele nii oma kooli kui ka laiema tasandil on tugev vaakum tekkinud. Kui tahetakse teada saada tudengite arvamust, siis lihtsalt pole kellegi poole pöörduda. Praegu koostatavale ametiühingute uuele seadusele ei ütle keegi meie seisukohta, noorsoopolitika kujundamisel ei teata üliõpilaste tahtnisi, praktilise ja tööle mineku kohta puudub tudengkonna arvamus, lätlased-leedud ei oska meie poole pöörduda, samuti väliskülalised. Ma ei tahaks pikemalt peatuda arutelul, kas sellise kuulda-näha üliõpilaste hääl järele praegu ikka vajadust on? Võib-olla puhkame natuke (millest, kui teada tohib?) või siis saame omakeskis tugevaks, et paari aasta pärast endast märku andma hakata. Jäägu sellele küsimusele vastuse andmine igauhe erasjaks: soovitada julgen ainult oma mäta otsast kaugemale vaatamist.

Kuna ÜL midagi materiaalselt ei tooda, on loomulikult raske vastata küsimusele: «Mis te teinud olete?» Elame (veel) süsteemis, kus asjaajamine ja algatusvõime näitamine mitmete tõkete ja stagnantide tõttu kohutavalt raskendatud on. Seetõttu olene paljude probleemide lahendamisel tunnendatud meie jõu nappust nii inimühikut kui ka materiaalse baasi osas. Kui konkreetseks minna, siis oleks tugevamalt vaja protesteerida ja võidelda ühiselamute rindel (nii siin kui Lasnamäel), nõutada sõnnis- ja olmetingimuste parandamist, võidelda kursusesüsteemi ja

aega, kusjuures see katse võib ka loobumismõtetele viia. Kindlasti on paljusid tabanud mõte, et milleks rabeleda inimeste pärast, keda miski ei huvita ja järelikult on nad ka kõige ümbritsevaga rahul. Tegelikult aga ei ela ju TTÜ keskmine üliõpilane hästi. Sellest ei anta endale aru või siis kirutakse kooli ja hariduselu juhte niisama taga. Unustatakse ära, et tugeva survega allpoolt saaks olukorra parandamiseks kiirendava süsti teha, nagu seda üliõpilased raja taga ka demonstreerinud on. Sellepärast leiangi, et olgu praegu aktiivsetel kahekordselt raske, aga sellisest passiivsusest Eesti tehnilisest potentsiaalst ei saa loota majanduse — ühiskonna baasi — tasemele viimist.

Omaette teema on kindlasti suhted ÜL ja korporatsioonide vahel. Mitmete vaidluste tagajärjel mõistliku kompromissini ei jõutudki, millest on loomulikult kahju. On ju selge, et aktiivsemad üliõpilased on jagunenud nende kahe organisatsioonivormi vahel. Kahju, et see ~10% kogu üliõpilaskonnast omavahel «kaklema» on läinud. Teiselt poolt on selle diskussiooniga ehk alus pandud üliõpilasele elavamaks muutumisele. Korporatsioonide ja seltside esindajatel oli igal juhul põhjust kokku tulla võtmaks seisukohta ÜL suhtes. Küllaltki ühepoolseks jääb Indrek Pajumaa 1. det. «Tehnikaülikooli» artiklis «Kes peaks end muutma?» väljatoodud mõte, et korporantide ja «AVE» ettepanekuid Volikogus ei aktisepteeritud. Tunniajase emotsionaalse vaidluse järel otsustas ÜL Volikogu lihtsalt, et sellise vaidluse tulemusena me kompromissini niikuinii ei jõua ja kuna päevakord oli pikk, otsustati diskussiooni jätkamine ÜL juhatuse hooleks jätta. Sellega ei pandud uut põhikirja redaktsiooni lõplikult paika, sest enne kinnitamist õpetatud nõukogus oli Volikogul võimalus viimased muu-

Usun, et ÜL liikmed on minuga nõus, kui ütlen, et meie eesmärgiks omaette ei ole organisatsiooni loomine, vaid üliõpilasele puudutavate probleemide lahendamine. Et mitte jääda hüüdjaks häälele kõrbes, kasutame selleks Liitu kui vahendit. Me ei taha kedagi esindama hakata ega kelleltki «pirukat» ära võtta; vastupidi — tahame tudengite jaoks midagi pakkuda, ära teha. Milleks aga peaksime korporatsioone eelistama teistele üliõpilaskorraldajatele? Kas sellepärast, et neil on ajaloolised traditsioonid, akadeemiline nimetus või hoopis sellepärast, et neil ei ole nii «emalepeletavat nime nagu Interklubi» (I. Pajumaa repliik ühel vaidlusel). Iseasi on muidugi, kas kaasüliõpilastele on rohkem pakunud Interklubi või mõni korp! ÜL näeb heameelega enda kõrval (või sees) teisi üliõpilaskorraldajateks, kes võtnud endale samad eesmärgid, mida võib välja lugeda tuajees ÜL stenidil rippuvast põhikirjast. Akadeemiliste üliõpilaskorraldajatega on ÜL valmis diskussioone jätkama. Ühine eesmärk võimatu võidab!

SULEV ALAJÖE

AVALIK KIRI

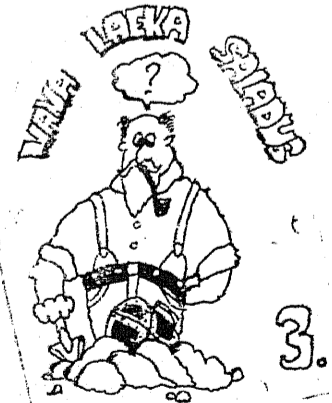
matemaatika kateedri

Kui te meid rahule ei jätta, juhtub see, mis juhtus möödunud aastal.

N-teaduskonna raket P. S. Mõõdunud aastal pidime sessi ajal õppima hakkama

Toimetusele.

Järgmine eestikeelne ajaleht ilmub veebruaris. Jaanuaris tuleb veel venekeelne «TÜ» ja 8-leheküljeline erinumbr abi- turientidele.

JÄRJEJUTT

Esmalt ei teadnud Serneker, kuhu nüüd minna, ent kaalunud viivu, leidis ta, et ega enne koju ikka ei saa, kui siin pole midagi korda saadatud. Nõnda seadis ta sammud otsustavalt lähima lõkke suunas. Jõudnud ligemale, märkas Serneker lõkke ümber pisikeste karvaste Krakkorjakkide kampa, kes Sernekerile erilist sümpaatiat ei avaldanud. Ta oli juba valmis lahkuma, kui teda järsku märgati ja hele kriiskav hääär kätatas:

«Serneker! No tule kohe siia!» Serneker astus häbelikult ligemale ja nägi enda poole suunatud uurivaid, kuid üllatavalt sõbralikke niiskeid silmi. «Istu nüüd maha ja pea üks mõistlik jutt,» käsitati edasi. Serneker pani laeka maha, istus ise selle peale ja jäi kannatlikult oma saatust ootama. Krakkorjakk jätkas: «Ütle nüüd, mees, kas sa oled natuke loll või mis sa oled?» «Loll olen!» vastas vanamees pahralt. Krakkorjakk jätkas segamatult: «Oli sul nüüd vaja seda kasti lahti muukida? Kas sa üldse aru saad, millega hakkama said. Vaata üles. Mitte üks valguskiir ei paista läbi Kaarnapilve. Sellepärast need lõkked. Kui sa kiiremas korras neid kinni ei püüa, surevad väikesed Krakkorjakikesed külma ja nälga. Varsti tulevad lumetormid ja siis ei saa enam keegi siin viibida. Kas kuuled? Hakka peale.»

«Nojah,» püüdis Serneker asjas pisut selgust saada. «See on nüüd hull lugu küll, aga mismoodi mina need kaarnad

siia kasti saan. See on ju nii kurjavaimu pisike!»

«Selleks tuleb leida kolmesilmamees URÜNDUR, kes õpetab sulle kaarnapüüdumise kunsti.»

«Aga kust ma ta leian?» «Näe, seal seisab Sign! Temaga minegi ja hakka nüüd aga astuma. Siva, siva.»

Esmalt paistiski Signi hele kogu. Serneker tõusis, võttis laeka ja hakkas tema poole tõttama. Sign läks jällegi ees ja vana haamrivarrevoolija järgnes talle kuulekalt.

Nende tee viis üle kogu lagendiku ja nad mõõdusid üsna lähedalt nii mõnestki lõkkest, kus kostis ikka pahast pobinat:

«Näe! Seal lähelki kastillahtimuukija Serneker.»

Kui nad olid jõudnud üle lagendiku, viis teerada nad kaljude vahele. Siin oli juba täiesti pime ja kiviklibune teerada, mis kord tõusis, kord laskus, oli üsna vaevuline. Lõpuks jõudsid nad välja ühe koopasuu juurde, mille sügavusest paistis rohelist valgust.

Siin kordus sama, mis trepil. Kui Serneker oli kogu oma tähelepanu koondanud sellele valgusele, kadus Sign hääletult. Serneker ei osanud muud, kui astus edasi.

Ent mida kaugemale ta läks, seda suuremaks muutus tema hirm: kaljuseinast vaatasid välja kolm suurt ja rohelist silma. Serneker seisid Üründuri palge ees.

(Järgneb)

«TEHNIKAÜLIKOO» «ТЕХНИКАУЛИКОО» («Технический Университет»)

Tallinna Tehnikaülikooli ajaleht Trüükikoda «Ühiselus», Tallinn, Pikk t. 40/42. Toimetuse aadress: Tallinn 206104, TTÜ, Ehitajate tee 5, 3. korp., ruum 204, tel. 537-261. Адрeс редакци: Таллинн 206104, ТТУ, Эхитaжатe тее 5, 3. кoрпyс, кoмнaтa 204, тeл. 537-261. Газeтa Таллиннскoгo Тeхничeскoгo Унивeрситeтa. Типoгрaфия «Юхисeлу» ул. Пикк 40/42.

Tell. nr. 117

Toimetaja U. SATS